

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 247. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353403872.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

NV følger her effter/ først huorlunde Disciplerne bleffue til sinde/ der de haffde hørt Gud Faders Røst. For det andet/ huad Christus gjorde mod dem/ for det tredie/ at Christus vaar alene/ den tid Røsten hørdis.

248

* Disse try stycker ville wi kortelige offuerløbe effter huer andre/ at wi kunde gøre ende paa denne Histori.

* I disse tho neste predickener vdlagde wi/ effter tidens leylighed/ Gud Faders Røst/ om hans Søn vor Herre Iesu Christo. Ved disse try stycker/ at hand er Guds Søn/ at hand er den rette middeler/ at mand skal høre hannem alene. Men see her/ huad her hende disse Discipler/ der de hørde samme Røst/ Saa scriffuer Euangelisten/|| Oc der Disciplerne haffde dette hørt/ fulde de ned paa deris Ansict oc bleffue storlige forferdede oc forskreckede/ Hui saa? Skulde de icke haffue suaret oc tacket Gud Fader for sin Guddommelige obenbarelse/ oc at de vilde vere lydige til at høre hans Søn? hui fulde de ned? hui bleffue de forferdede oc end storlige? Lader oss her lære en merckelig lærdom/ vdi denne Disciplernis gerning/ at det er it Menniske wlydeligt at kunde høre/ naar Gud taler vdi sin Maiestat. Thi Guds røst er kiødet forskreckelig. Fordi at Mennisken er dødelig oc Gud er wdødelig/ Mennisken er iordactig oc Gud er almectig/ som der staar i Psalmen. Du est meget ærefuld/ Liuset er din Klædebon/ du lader dig føre paa Skyerne/ som paa en Vogen/ du vandrer paa Vedernis Fiere. Oc Gen: iii. der aff kom det/ at Adam flyde for Guds Ansict/ || oc der Gud kaldede at hannem/ suarede hand/ leg hørde din røst oc fryctede. Thi før end hand syndede/ da taledede hand dristelige/ oc omgicks met Gud/ men effter synden kunde hand icke lide/ at Gud taledede til hannem.

* Dette er vort køds vilkaar i Adam/ oc vor store skrøbelighed/ at wi kunde icke fordrage Guds Røst oc ord/ som løderne kunde icke lide Guds røst hoss Sinai bierge. Thi de sagde til Mose/ der som wi høre lenger vor Herris Guds Røst/ da dø wi/ huad er huert kød/ at det skal kunde høre Guds røst/ som taler mit aff Ilden (som wi haffue hørt) oc kand bliffue ved liffuit? Gack du helder til oss etc. Der Herren hørde det/ sagde hand til Mose. leg hørde folckens røfi/ de tale vel etc. I saa maade haffuer Gud medynck offuer vor skrøbelighed/ at hand || lader dødelige Menniske/ vore ieffnlige tale til oss ved predickere/ oc haffuer lige saa giort i det gamle Testamente 249 Heb: i. I mange maade taledede Gud i forðum dage til fædrene ved Propheter etc.

* Oc hans Søn vor Herre Christus taledede effter sin opfarelse til Himmels/ ved hans Apostler til Verden/ oc i dag ved Guds ords Tienere/ I Vrtegaarden taledede Christus aff sin Guddommelige mact/ oc strax bleffue hans modstandere nedslagte til lorden. Hand taledede til Paulum paa Veyen til Damascum/ och hand falt strax ned paa lorden. Ia Mennisken kunde icke end lide/ at Englene tale met dem/ end sige Gud almectigste selff. Som Zackarias oc lomfru Maria bleffue forfærdede aff Engelens tale/ Saa stor er vor skrøbelighed/ Der faare haffuer || Gud giort en stor velgerning mod oss/ at hand haffuer giffuit oss sit hellige ords tienere/ som skulle tale met oss.

* Men huad skeer der? Menniskens fortraadenhed er saa stor der imod/ at det som Gud giffuer dem til gode/ det tage de til onde/ oc foracte ordet/ for det fremførdis ved Menniskens Røst/ oc lade sig fortørnis der aff/ at de ere fattige ringe Personer/ som predicke faar dem. Huercken kunde de høre Gud selff/ icke ville de helder høre dem/ som Gud befaler at predicke faar dem/ De wgudelige løder/ hørde lige saa meget Mose/ som de hørde Gud/ Thi de vore wlydige oc foractede ordet/ Saa skeer det ocsaa her/ at Gud Fader lader selff sin Røst høre fra Himmelen/ fordi at de vilde icke høre den fattige ringe actet Christum/ oc end paa denne dag/ lader sig see fra Himmelen met tegeu || oc iertegen oc i andre maade/ huor met hand vil giffue til kende/ at hans hellige ord/ oc hans predickers Røst/ foractis aff den wgudelige Verden.

* Der faare ville wi lære vdi denne sted/ Guds veluelighed imod oss/ at hand vilde haffue sit loff fulkommet aff wmyndige oc diendis Børns mund (saa kalder hand sit hellige ords tienere/ vdi den viii Psal:) oc lader oss met dem aff Thessalonica anamme ordet/ som det vaar hørt aff Gud selff oc randsage Scriffen met dem/ oc see om det haffuer sig saa/ oc foracte ingelunde Guds ords Tienere. Thi saa siger Christus. Det ere icke i som tale/ men det er eders Faders Aand/ som 250 taler i eder. Oc S: Pouel siger/ ieg taar icke tale noget/ som Christus haffuer icke befalet mig at tale/ oc den hellige Petrus scriffuer saa. Huo der taler || tale sig Guds ord etc.

* Dette altsammen skulle wi io gerne bede om/ at wimaatte faa Guds salige ord at høre. Thi Gud taler venlig met oss oc i Naaden/ men hand vil tale til de wgudelige i sin vrede. Psal: ii

* For det andet i denne Text/ Iesus gick til oc rørde ved dem/ her høre wi om Christi rette embede/ huor met hand beuiser sig at vere vor Midler. Thi hand gaar strax til/ oc trøster de forferdede/ opretter de nedslagte/ befaler dem/ at de skulle icke frycte/ vdlægge dem sin Faders Røst/ som hand vilde saa sige. Frycter eder icke. Det som i hørde/ er icke sagd aff en vrede Gud/ men aff en god oc veluillig Fader. Her er ingen Fare paa ferde etc. Her lære wi dette/ at lige som Christus da ledde sine Discipler paa Bierget met || sig oc de bliffue der forferdede/ oc forskreckede/ oc hand strax trøstede oc husualede dem igen/ saa leder hand oss ocsaa met sig paa denne dag ind vdi atskillig forfærelse/ lige som Gud vaare mod oss oc icke met oss/ men hand trøster oc husualer oss igen/ met sin Aand oc ord.

* For det tredie/ at Iesus vaar alene/ der Røsten hørdis oc at Mose oc Elias vaare da borte/ det haffuer oc

sin merckelige lærdom met sig. Thi Christus skal alene gøre alt det som hører til vor salighed. Mose oc Louen biude oc befale sigendis gør det/ men der kand inted ske aff.

* Elias oc Propheterne giffue til kende huorlunde at Louen skal fuldkommis/ men de fuldkomme hende icke/ de gøre icke retferdig/ Otørifhiø aleniste maa der til/ oc hand maa det gøre. || Mose oc Elias haffue ende/ for Christus er kommen.

Der faare bør oss at sette vor Tro paa Christum alene.

Thi hand haffuer igenløst oss/ hand er vor salighed.